

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9492** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № РД-18-231/28.08.2012г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община, с която на основание чл.57а ЗУТ е наредено премахване на преместваем обект: „Открит бар, масички и столчета на терасата пред „Б.””, находящ се в [населено място], УПИ I, кв. 472, по плана на [населено място], м.,„Центъра”, Район „С.”-СО, с административен адрес: [улица].
Заповедта се оспорва като незаконосъобразна, постановена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби. Наведени са доводи, че обектът, предмет на заповедта, е поставен въз основа на издадено Разрешение за поставяне № 61/04.07.2012г. на Главния архитект на Район „С.”-СО. Твърди се, че при образуването на административното производство със съставянето на констативен акт № РА-92-00-460 са допуснати нарушения, пренесени и в заповедта, като се оспорват констатациите по акта. Като основание за незаконосъобразност на оспорената заповед се сочи още, че не е обсъдена жалбата на [фирма] и [фирма], подадена срещу Заповед № РД-09-219/06.08.2012г. за отказ за издаване на разрешение за поставяне на процесния преместваем обект, по повод която е образувано адм.дело № 8371/2012г. по описа на Административен съд София-град и суспензивния ефект на жалбата. Твърди се, че незаконосъобразно в заповедта е определена датата на предварителното и

изпълнение и самото принудително изпълнение, както и че незаконосъобразно е определен и посочен адресата на заповедта. Излагат се доводи, че заповедта е постановена в нарушение на принципа за съразмерност и извън правомощията на административния орган. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед като незаконосъобразна. В съдебно заседание се представлява от юрк.Т., която поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата - Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община, чрез процесуалния си представител юрк.И., оспорва жалбата. Излага доводи за нейната неоснователност и недоказаност в подробни писмени бележки по съществото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че между жалбоподателя и [фирма] е сключен договор от 19.04.2012г. по силата, на който [фирма] отдава за временно и възмездно ползване дванадесет помещения и открита прилежаща тераса пред сградата, собственост на [фирма].

От Главния архитект на район „С.”-СО на [фирма] и [фирма] е издадено Разрешение № 61/04.07.2012г. за поставяне на открит бар, масички и столчета на терасата пред Б., [улица].

На 03.08.2012г. от Главния архитект на район „С.”-СО е издадена Заповед № РД-09-218, с която на основание чл.99, т.1 АПК е възобновено производството по заявление с вх.№ АГ-7000-411/22.06.2012г. за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект – „Открит бар, масички и столчета на терасата на [фирма]”. Като основание за възобновяване на административното производство е посочено обстоятелството, че разрешеният обект попада в зона III, съгласно Приложение № 3 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/, за която зона правомощията за издаване на разрешения за поставяне, са предоставени на Директора на Дирекция „Териториално планиране” към направление „Архитектура и градоустройство”-СО със Заповед № РД-09-09-17/19.03.2012г. на Главния архитект на Столична община, т.е. с оглед обстоятелството, че Разрешение за поставяне № 61/04.07.2012г. на Главния архитект на Район „С.”-СО е издадено при липса на компетентност за това.

Със Заповед № РД-09-219/06.08.2012г. Главният архитект на Район „С.”-СО отказва издаването на разрешение за поставяне по заявление с вх.№ АГ-7000-411/22.06.2012г., тъй като искането не попада в обхвата на неговите правомощия. Заповедта е обжалвана от [фирма] и [фирма], като е образувано адм.дело № 8371/2012г. по описа на АССГ.

С Констативен акт № РА-92-00-460/21.08.2012г. служители на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО установили, че в обхвата на терасата на сградата на [фирма] са поставени преместваеми съоръжения – открит бар, декоративни осветителни тела на стойки, дървени платформи, преместваеми чадъри и слънцезащитни устройства, като обектът е захранен с електрическа енергия и вода. От проверяващите било установено, че обектът е поставен без правно основание – без разрешение за поставяне /монтаж/, в нарушение на чл.56 ЗУТ от [фирма]. Констативният акт бил съобщен на [фирма] – собственик на терасата, върху която е

поставен обекта, на 21.08.2012г. Срещу него постъпило възражение от [фирма] и [фирма].

От Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” е издадена процесната Заповед № РД-18-231/28.08.2012г., с която на жалбоподателя, на основание чл.57а ЗУТ е наредено премахването на незаконосъобразно поставения преместваем обект: „Открит бар, масички и столчета на терасата пред „Б.””, находящ се в [населено място], УПИ I, кв. 472, по плана на [населено място], м.„Центъра”, Район „С.”-СО, с административен адрес: [улица]. Заповедта е съобщена на [фирма] на 05.09.2012г.

На 13, 14, 15, 17, 18 и 19.09.2012г. от представител на [фирма] и старши експерт „КС” при район „С.” са подписани приемо-предавателни протоколи във връзка с демонтаж на обекта, съгласно посочената по-горе заповед. Видно от констативен протокол от 20.09.2012г., подписан от старши експерти „КС” при район „С.”, СО, предварителното изпълнение на заповед № РД-18-231/28.08.2012г. е извършено от 13.09.2012г. до 20.09.2012г. в присъствието на представители на [фирма].

При така установеното от фактическа страна и като извърши проверка по чл.168, ал.1 АПК съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Със Заповед № РД-09-178/19.03.2012г., на основание чл. 44, ал.1, т. 1 и т. 13 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ във връзка с чл.5, ал.1 и §1, ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, Кметът на Столична община е делегирал правомощията си да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал.1 и чл. 57, ал.1 от ЗУТ на основание чл. 57а, ал.3 от ЗУТ, на Директора на Дирекция "Общински строителен контрол" - СО.

Обжалваният административен акт съдържа всички законоустановени в чл.59, ал.2 АПК реквизити. При спазване на регламентираната в закона процедура, адресатът на акта е своевременно уведомен за образуваното административно производство.

Съдът в настоящия му съдебен състав, намира за безспорно по делото, че се касае за преместваем обект, чието поставяне се извършва въз основа на надлежно издадено разрешение, съгласно нормата на чл.56, ал.2 ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на Общинския съвет, като в случаите, когато обектите се поставят върху държавни и общински имоти е необходимо това да става и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

Видно от доказателствата по делото, от Главния архитект на Район „С.”-СО е издадено Разрешение за поставяне № 61/04.07.2012 г. Обектът, предмет на разрешението за поставяне, попада в зона III, съгласно Приложение №3 на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/. Предвид издадената Заповед № РД-09-09-17/19.03.2012г. на Главния архитект на Столична община, издаването на разрешения за поставяне в зона III не попада в обхвата на правомощията,

предоставени с посочената заповед на главните архитекти на райони, с оглед което Разрешение за поставяне № 61/04.07.2012 г. е нищожен административен акт и като такъв не може да породи правни последици.

Правилно административният орган, издал обжалваната заповед е приел, че за поставянето на процесния преместваем обект не е налице редовно проведена процедура по издаване на разрешение за поставяне.

На премахване по реда на чл.57а, ал.1, т.1 ЗУТ подлежат обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗУТ – преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други) и рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи, които са поставени без разрешение или в отклонение от издаденото разрешение за поставяне. С оглед липсата на валидно издадено разрешение за поставяне правилно административният орган е приел, че са налице визираните в чл.57а, ал.1, т.1 ЗУТ предпоставки за премахване на процесния обект и е издал оспорената заповед. В този смисъл наведеното от жалбоподателя оплакване за незаконосъобразност на оспорваната в настоящото производство заповед, с оглед суспензивния ефект на жалбата срещу Заповед № РД-09-219/06.08.2012г. на Главния архитект на Район „С.”-СО, не променя наложения краен извод за поставяне на обекта без надлежно издадено разрешение за това.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сума в размер на 150 лева.

Съгласно чл.215, ал.7 ЗУТ, решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон са окончателни с изключение на изрично посочените, между които не попада оспореният в настоящото производство.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № РД-18-231/28.08.2012г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община - Дирекция „Общински строителен контрол” сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия:

